

Dziennik



Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Cena numeru pojedynczego mk. 15.—; adres Redakcji: Urząd Wojewódzki, ul. Zawadzka 11, pokój Nr. 27, Administracji pokój Nr. 30; Telefony 284 i 258.

„Dziennik Urzędowy“ przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednospaltowego, lub jego miejsce mk. 10.—

- TREŚĆ:** I. 312. Wykaz rozporządzeń i ustaw ogłoszonych po dniu 26 października 1920 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. 313. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 września 1920 r. Nr. 12, ogłoszonych w Dzienniku tegoż Ministerstwa.
- II. 314. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z Epidemjami w przedmiocie budowy i utrzymania studzien.
- IV. 315. Okólnik (155) do wszystkich Starostów i Komisarzy Apropowizacyjnych przy Magistratach m. Łodzi i Pabjanic.
- VI. 316, 317, 318, 319, 320, 321. Obwieszczenia o rejestracji Stowarzyszeń.
- Wspomnienie pośmiertne.
Listy gończe.
Ogłoszenia.

I.

Wykaz rozporządzeń i ustaw
ogłoszonych po dniu 26 października 1920 r.

312

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dnia 26 października 1920 r. Nr. 99.

poz. 659.

Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach za wysługę lat, względnie trzylecia za studia wyższe i dodatku drożyznianym do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych.

poz. 660.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1920 r. w sprawie wynagrodzenia drużyn parowozowych za czas spędzony w służbie przy parowozie.

poz. 661.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1920 r. w sprawie wynagrodzenia drużyn konduktorskich za czas spędzony w służbie przy pociągach.

poz. 662.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do rent inwalidów z Wojska Polskiego na obszarze b. dzielnicy pruskiej, oraz do rent inwalidów z b. armji niemieckiej.

poz. 663.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od dn. 1 czerwca 1920 r.

Z dnia 30 października 1920 r. Nr. 100.

poz. 664.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie wprowadzenia na kolejach wąskotorowych Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od dnia 1 czerwca 1920 r. na kolejach normalno-torowych.

poz. 665.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych do ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o płacy wojskowych, zawieszonych w czynnościach służbowych, oraz odbywających kary sądowe lub dyscyplinarne.

213

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych

Z dnia 31 września 1920 r. Nr. 12.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

272 Okólnik (320) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 sierpnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Głównego Komendanta Policji Państwowej, oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie rachunków kosztów podróży służbowych i kosztów przeniesienia. 273. Okólnik (321) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26-go sierpnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Komisarza Rządu i Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie rejestracji udających się zagranicę obywateli polskich. 274. Okólnik (322) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 sierpnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie kredytowania należności telegraficznych. 275. Okólnik (323) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 sierpnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów i Prezydenta m. st. Warszawy w sprawie dodatku komunalnego do podatku stempowego. 276. Okólnik (324) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 sierpnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów i Prezydenta m. st. Warszawy w sprawie przekazania na rzecz miast podatku

mieszkańcowego na r. 1920. 277. Okólnik (329) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 września 1920 r. do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przedstawień dla uczniów i ich rodziców. 278. Okólnik (330) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 września 1920 r. do wszystkich Szefów Sekcji i Naczelników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w sprawie przepisów rachunkowych i kasowych. 279. Okólnik (331) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10-go września 1920 r. do Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w sprawie wysyłania urzędników na posiedzenia Komisji Sejmowych. 280. Okólnik (332) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10-go września 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie zaświadczeń, wydawanych obywatelom gruzińskim w Polsce. 281. Okólnik (333) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1920 r. do wszystkich Wojewodów, oraz Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie przyjmowania na służbę komunalną inwalidów wojskowych. 282. Okólnik (334) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1920 r. do wszystkich Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w sprawie rachunków kosztów podróży służbowych pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Centrali). 283. Okólnik (335) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1920 r. do Szefów Sekcji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Generalnego Delegata Rządu na Galicję, Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, oraz Prezesa Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia w sprawie zawierania umów służbowych z pomocniczym personelem kancelaryjnym. 284. Okólnik (336) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1920 r. do Szefów Sekcji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Generalnego Delegata Rządu na Galicję, Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, oraz Prezesa Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia w sprawie deklaracji świadków, składanych przez funkcjonariuszów państwowych celem przyznania im dodatku za wysługę lat. 285. Okólnik (338) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15-go września 1920 r. do wszystkich Wojewodów, oraz Prezydenta m. st. Warszawy w sprawie skarbowości gmin miejskich. 286. Okólnik (339) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15-go września 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, oraz Prezydenta m. st. Warszawy w sprawie nieobciążania dodatkami na cele samorządów podatków od zysków wojennych. 287. Okólnik (341) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 września 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Głównego Komendanta Policji Państwowej w sprawie zakazu urzędnikom i funkcjonariuszom cywilnym noszenia oznak wojskowych. 288. Okólnik (342) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 września 1920 r. do Wojewodów, Głównego Komendanta Policji Państwowej, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie wynagrodzenia gońców starszych poniżej 18 roku życia i gońców młodszych. 289. Okólnik (343) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 września 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu w Warszawie, oraz Głównego Komendanta Policji w Warszawie w sprawie podwyższenia opłat stemplowych. 290. Okólnik (344) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20-go września 1920 r. do Szefów Sekcji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Generalnego Delegata Rządu na Galicję, Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, oraz Prezesa Wzajemnych Ubezpieczeń budowli od ognia w sprawie uposażenia pozaetatowych woźnych.

II.

314

Rozporządzenie

Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z Epidemjami w przedmiocie budowy i utrzymania studzien.

Na podstawie artykułu 3, punkt c Ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rzpól. P. Nr. 61, poz. 388) o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z Epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną, zarządzam wobec szerzenia się w kraju chorób zakaźnych przewodu pokarmowego i wobec pojawienia się cholery azjatyckiej, co następuje:

Art. 1.

Budowanie wszelkiego rodzaju nowych studzien oraz przebudowa studzien już istniejących odbywać się może tylko za zezwoleniem właściwych ciał samorządowych (Urzędów gminnych, Magistratów).

Art. 2.

Przy wydawaniu zezwoleń, przewidzianych w art. 1 przestrzegać należy, aby w wypadkach budowania studzien nowych stosowano system studzien wierconych, t. zw. abysyńskich (Nortona), składających się z rury żelaznej w ziemię wpuszczonej i z pompy dla czerpania wody.

Art. 3.

Studnie należy budować możliwie jak najbliżej domu, dla którego są przeznaczone, jednak w odległości conajmniej 20 metrów od miejsc stale zanieczyszczonych, jakoto gnojówek, dołów kloacalnych, ścieków, kanałów i t. p. Przy glebie łatwo przepuszczalnej odległość od powyższych miejsc winna wynosić conajmniej 30 metrów.

Przy budowie studzien należy również zwracać uwagę, aby prąd wody gruntowej nie biegł w kierunku od miejsc zanieczyszczonych do studni.

Art. 4.

Głębokość studni, t. j. odległość od powierzchni gruntu do powierzchni wody nie może być mniejszą jak 3 metry w glebie nieprzepuszczalnej, a 6 metrów w glebie przepuszczalnej.

Art. 5.

Studnie należy budować o ile możności w punktach wznoszących się ponad poziom gruntu otaczającego je tak, aby w czasie deszczu, nieczystości z gruntu tego nie spływały ku studni; tam gdzie odpowiednich wzniesień niema, należy w każdym razie miejsce na studnie obrane zabezpieczyć w inny skuteczny sposób przed napływem nieczystości z gruntów sąsiedzkich.

Studnie zaopatrzyć należy w urządzenie ułatwiające szybki odpływ wody ściekającej przy czerpaniu.

Art. 6.

Tam, gdzie bądźto ze względu na niemożliwość uzyskania odpowiedniego urządzenia studziennego, bądź też z uwagi na znaczne trudności utrzymania studni w stanie zdatnym do użytku, system studzien wierconych (Nortona) zastosować się nie da, mogą urzędy gminne (Magistraty) zezwalać na budowę studzien kopanych. Studnie takie powinny jednak niezależnie od wymogów wymienionych w artykułach poprzednich odpowiadać następującym warunkom:

1. Ściany studzienne powinny być ujęte w szczelną cembrowinę betonową, sięgającą aż do powierzchni wody; używanie cembrowiny drewnianej jest narazie dopuszczalne aż do odwołania wobec trudności w nabywaniu materiałów budowlanych.

2. Cembrowina powinna się wznosić ponad powierzchnię gruntu conajmniej na pół metra.

3. Otwór studzienny powinien być przykryty stale szczelnym ruchomym wiekiem, które otwierać można tylko w chwili czerpania wody.

4. Dla czerpania wody należy studnię zaopatrzyć w wiadro umocowane na stałe na łańcuchu lub przy żórawiu.

5. Na brzegu cembrowiny należy urządzić podstawę dla stawiania wiadra.

6. Całą studnię należy ogrodzić lub w inny sposób zabezpieczyć przed dostępem do niej dzieci i zwierząt.

7. Wiadra przy studniach umieszczonych na placach publicznych i targowiskach, na których odbywa się spęd bydła lub postój wozów, powinny być zaopatrzone z wierzchu w kratę.

Art. 7.

Studnie obecnie istniejące, a nieodpowiadające powyższym wymogom, powinny być najdalej do 6 tygodni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia doprowadzone przez właścicieli do stanu wymagalnego tem rozporządzeniem.

Art. 8.

Wszystkie studnie, których odległość od miejsc wskazanych w art. 3 jest mniejsza niż 10 metrów w glebie nieprzepuszczalnej względnie 20 metrów w glebie przepuszczalnej, oraz te studnie dalej położone co do których badanie lekarskie wykazało obecność w wodzie zarazków lub składników pośrednio lub bezpośrednio dla zdrowia szkodliwych, podlegają natychmiastowemu zamknięciu.

Art. 9.

Zakazuje się czerpania wody ze studzien kopanych zapomocą naczyń przynoszonych z domu, prania bielizny i płukania naczyń bezpośrednio około studni, oraz jakiegokolwiek innego zanieczyszczenia studni tak kopanych jak wierconych.

Art. 10.

Przeciwko wydanym na zasadzie powyższych postanowień zarządzeniom urzędów gminnych i magistratów przysługuje w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia, odwołanie w toku I instancji do właściwych samorządowych władz nadzorczych. Rozstrzygnięcia władzy nadzorczej wydane w drugiej instancji są ostateczne.

Postanowienie niniejsze nie narusza w niczem roszczeń prywatno-prawnych, wynikłych wskutek stosowania przepisów tego rozporządzenia.

Art. 11.

Urzędy gminne i magistraty obowiązane są utrzymywać wszystkie na powierzonym im obszarze znajdujące się studnie w ciągłej i dokładnej ewidencji, przeprowadzać przy pomocy odpowiednich organów conajmniej raz na miesiąc kontrolę stanu każdej studni, oraz rozciągnąć baczny nadzór nad przestrzeganiem przez ludność postanowień niniejszego rozporządzenia.

Organy Policji Państwowej powinny w tym kierunku skutecznie współdziałać z urzędami gminnymi i magistratami i zgłaszać im niezwłocznie posiadane wiadomości bądźto o popełnionych przekroczeniach, bądźto o brakach i wadliwościach w urządzeniach studziennych.

Art. 12.

Władze nadzorcze samorządowe I instancji wykonywać będą na zasadzie obowiązujących przepisów, za pośrednictwem odpowiednio wykwalifikowanych organów ścisły nadzór nad wypełnieniem przez urzędy gminne i magistraty obowiązków, ciążących na nich z mocy niniejszego rozporządzenia.

Organy sanitarne władz administracyjnych I i II instancji obowiązane są współdziałać w tej akcji nadzorczej z wymienionymi w ustępie pierwszym władzami.

Art. 13.

Właściciele studzien, niestosujący się do postanowień niniejszego rozporządzenia, tudzież osoby przekraczające przepisy zawarte w art. 9, podlegają karom, przewidzianym w art. 8 Ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw Nr. 61, poz. 388). Ponadto wadliwe urządzenia studzienne mogą być z urzędu doprowadzone do stanu wymaganego tym rozporządzeniem na koszt opornych właścicieli.

Art. 14.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc wszelkie sprzeczne z nim postanowienia o budowie i utrzymaniu studzien, obowiązujące dotychczas w b. zaborze rosyjskim i w Małopolsce.

Art. 15.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

IV. OKÓLNIKI.

315

Okólnik Nr. 155 z dnia 7 października 1920 r. L. Ap. 707 (2) IV w sprawie nielegalnego przewozu cukru.

Do wszystkich Starostw i Komisarzy Apropowizacyjnych przy Magistracie m. Łodzi i Pabjanic.

Na zasadzie reskryptu Ministerstwa Apropowizacji III/AMS. z dn. 30. II. L. 25113 Urząd Wojewódzki komunikuje:

1. W przedmiocie przewozu cukru obowiązują dotychczas i nie zostały zniesione okólniki Nr. 7219/I/CLP. z dnia 29. VIII. 1919 r. oraz Nr. 375/II/CLP. z dnia 23. III. 1920 r.

2. Co się tyczy postępowania władz administracyjnych I instancji w sprawach przekroczenia przepisów o przewozie cukru, to jedyną podstawą prawną dla uregulowania sprawy przewozu cukru jest dotychczas ogłoszenie z dnia 25. I. 1919 r. (Monitor Polski z dn. 4. II. 1920 r. Nr. 25). Art 6 powyższego ogłoszenia przewiduje za nielegalny przewóz cukru karę konfiskaty oraz kary, przewidziane w dekretach władz okupacyjnych. Ponieważ stosowanie tych ostatnich w czasie obecnym jest niewskazane, starostwa winny się ograniczać do orzekania konfiskaty zatrzymanego cukru, o ile strony nie zgłaszają zażaleń do Starostwa.

Należy wobec tego poprzestać na protokole. W razie zgłoszenia zażalenia strony, należałoby przeprowadzić postępowanie administracyjno-karne według zasad ogólnych (nie postępowanie specjalne zastrzeżone dla spraw obrotu ziemiopłodami) i wydać odnośne orzeczenie. O ile zachodzi podejrzenie uprawiania lichwy, należy sprawę dodatkowo kierować do Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją.

Powyższe wyjaśnienia podaje się do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę F. K o s t e c k i.

VI.

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

316

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 5. X. L. Pr. 2585 (2) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 96 stowarzyszenie pod nazwą Stowarzyszenie Rzemieślników Żydów w Tuszynie, gm. Górki, pow. Łódzkiego.

317

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 6. X. L. Pr. 940 (3) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 97 stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Ochotniczej Straży Ogniowej w Boleszynie, gm. Wichertów, pow. Tureckiego.

318

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 6. X. L. Pr. 3250 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 98 stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo „Patronat nad więźniami“ w Łodzi.

319

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 6. X. L. Pr. 1468 (2) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 99 stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo „Zrzeszenie Inteligencji“ w Piotrkowie.

320

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 7. X. L. Pr. 1561 (2) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 100 stowarzyszenie pod nazwą Stowarzyszenie Kupców Odpadków i Szmat w Łodzi.

321

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 8. X. L. Pr. 1005 (3) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 101 stowarzyszenie pod nazwą Chrześcijańskie Towarzystwo Rzemieślnicze w Brzezinach.

Wspomnienie pośmiertne.

Z urzędników Województwa Łódzkiego na zew ojczyzny w krytycznych chwilach lipcowych r. b. ś. p. Zygmunt Drachal porzucił urlop i wstąpił w szeregi obrońców.

W pierwszych bitwach pod Ciechanowem zostaje ciężko ranny i po kilkotygodniowych cierpieniach przenosi się do wieczności.

Urodzony w Kaliszu w r. 1890, tam chodzi do szkół, które opuszcza w czasie strejku 1905 r. i pracuje już jako urzędnik kancelaryjny. Z wybuchem wojny światowej, powołany zostaje do armji rosyjskiej z częścią której w r. 1915 w Modlinie dostaje się do niewoli. W Gardelegen przebywa ciężkie trzy lata niewoli. Po powrocie w końcu roku 1918 obemuje zajęcie w Inspektoracie Weterynaryjnym w Kaliszu, a w kwietniu r. b. zostaje przeniesiony wraz z Inspektoratem do Województwa Łódzkiego.

Listy gończe.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji z dnia 28 października 1920 r., poszukuje Wojciecha Frasa, zamieszkałego we wsi Wandalin, gm. Klonowa, oskarżonego z art. 142 Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 3 listopada 1920 r.

Za Prezesa Sądu (podpis). Podsekretarz K o s t r z e w s k i.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji z dnia 28 października 1920 r., poszukuje Zygmunta Micińskiego, zamieszkałego we wsi Nagórna-Wieś, gm. Czołowe, oskarżonego z art. 583 cz. II Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 3 listopada 1920 r.

Za Prezesa Sądu (podpis). Podsekretarz K o s t r z e w s k i.

OGŁOSZENIA

**Zarząd Towarzystwa Akcyjnego
Kaliskiej Pluszowej i Aksamitnej Manufaktury**

zaprasza panów akcjonariuszów na

Nadzwyczajne Ogólne Zebranie

odbyć się mające w dniu 30-ym listopada r. b.
o godzinie 3-ej po południu w lokalu Zarządu przy
ulicy Szopena № 27 w Kaliszu.

Porządek obrad następujący:

- 1) Wybór członków Zarządu i zastępców na
miejsce ustępujących,
- 2) Kwestje bieżące,
- 3) Wnioski akcjonariuszów.

Ogłoszenie o odkryciu węgla brunatnego.

Na zasadzie art. 481 Ust. Górniczej, wydanie 1912/1913 r., pełniący obowiązki Naczelnika Urzędu Górniczego Okręgu Warszawskiego, niniejszym zawiadamia, że inż. górn. Edward Porczyński odkrył węgiel brunatny w dniu 25 września 1920 r. za pomocą szybiku we wsi Ochle, gminy Budziszta, starostwa Kolskiego na gruntach włościanina Józefa Biskupskiego.

Wobec powyższego życzący sobie mogą w terminie miesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia podać do Urzędu Górniczego Okręgu Warszawskiego piśmienne protesty i uwagi.

Data i miejsce rozpatrzenia tych protestów będą osobno podane przez ogłoszenie.

Urząd Górniczy w Warszawie.

Baranowski Stanisław zagubił dowód osobisty, wydany w Łęczycy, kontrakt dzierżawy szkolnej na 1921 rok, oraz kartę powołania roczn. 1888.

Baron Gołda zagubiła dowód osobisty, wydany w gminie Bolesławiec za Nr. 323.

Bitterman Froim Selman, zagubił kartę rejestracji roczn. 1892.

Borczyk Haim zagubił legitymację chlebową na 4 osoby.

Brajtbar Mordka zagubił kartę rejestracji roczn. 1894.

Bruski Hersz, zagubił kartę powołania roczn. 1888.

Chruszczliński Julian zagubił kartę powołania roczn. 1892.

Dubiński Stanisław zagubił kartę urlopową, wydaną przez P. K. U. w Częstochowie.

Dulska Konstancja zagubiła dowód osobisty, wydany w gminie Bolesławiec za Nr. 86.

Echman Rudolf, zagubił książkę wojskową, wydaną w P. K. U. 28 p. S. K.

Frenkiel Juda i Rachel, małż., zagubili paszporty zagraniczne.

Frenkiel Aron, zagubił kartę rejestracji roczn. 1885.

Frydman Izrael-Jana zagubił kartę powołania roczn. 1888.

Gawroński Eugeniusz zagubił paszport niemiecki, kartę powołania, oraz kartę węglową.

Geldbard Selman, zagubił kartę rejestracji roczn. 1885.

Gelrubin Szulem, zagubił kartę rejestracji roczn. 1892.

Goldsztajn Szmelke, zagubił paszport rosyjski i niemiecki, wydane w Łodzi, kartę rejestracji roczn. 1884, oraz patent na sprzedaż towarów galanteryjnych.

Homan Lejba zagubił kartę powołania roczn. 1891 oraz dowód osobisty.

Jabłoński Feliks zagubił odroczenie roczn. 1893.

Jan Stusiński zagubił cechowe rosyjskie dowody kominiarskie.

Jasiński Bencjan zagubił dowód osobisty Nr. 837, wydany przez Magistrat m. Zagórowa.

Jeziński Michał zagubił bezterminową kartę urlopową roczn. 1894.

Karmił Wolf zagubił kartę rejestracji roczn. 1885.

Katz Jusek zagubił kartę powołania roczn. 1894, paszport niemiecki oraz patent III kat.

Kohn Sura, zagubiła patent III kat. oraz paszport niemiecki.

Kijak Władysław zagubił dowód osobisty, wydany w gminie Bolesławiec za Nr. 802.

Lange Karol, zagubił kartę powołania roczn. 1893, wydaną przez w P. K. U. 28 p. S. K.

Majerowicz Małka Tauba zagubiła dowód osobisty, wydany w gminie Bolesławiec za Nr. 805.

Moszer Izrael zagubił patent na sprzedaż wędlin.

Musiałek Jadwiga zagubiła dowód osobisty, wydany w gminie Bolesławiec za Nr. 128.

Myszkowski Konstanty zagubił zaświadczenie Nr. 23, wydane przez D-two Wojsk Samochodowych w Łodzi, zwolnienie z rejestracji samochodu marki „Oppel“ Nr. rej. 137.

Nol Adolf zagubił kartę powołania roczn. 1889.

Nowakowska Marjanna zagubiła dowód osobisty, wydany w gminie Bolesławiec za Nr. 282.

Pinkusiewicz Ł., zagubiła koncesję.

Rotsztajn Szmul, zagubił paszport niemiecki i kartę rejestracji.

Rubinsztajn Ryfka zagubiła paszport niemiecki, wydany w Łodzi.

Sacha Grossman, zagubił dowód osobisty, książeczkę wojskową, legitymację szkolną oraz kwit bagażowy.

Skolasiński Michał zagubił paszport niemiecki.

Szewczak Antoni zagubił paszport niemiecki, wydany w Łodzi.

Szmuklerski Gersz Luzer zagubił dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Koła.

Wajsman Jakób Lejb zagubił kartę powołania roczn. 1889, wydaną przez P. K. U. 28. p. S. K. oraz paszport.

Wróblewski Witold zagubił kartę powołania roczn. 1896.

Zaginela legitymacja samochodowa Nr. 780 z dnia 13. VIII. 1920 r., wyd. na Tow. „Rolnik Sieradzki“.

DRUKARNIA PAŃSTWOWA W ŁODZI

Piotrkowska 85.

::

Telefonu 29.

posiadająca nowoczesne urządzenia techniczne, wykonywa wszelkie roboty drukarskie i introligatorskie dla urzędów państwowych, prosimy przeto o skierowywanie swych zapotrzebowań pod wskazanym wyżej adresem.

:: ZARZĄD DRUKARNI PAŃSTWOWEJ. ::